

Manifestations of the Indian Knowledge System in Tamil Culture: Literature, Rituals, and Lifestyle

Dr. T. Parimalam*

Associate Professor and Head in Computer Science
Nandha Arts and Science College (Autonomous), Erode-52.

Email: pari.phd12@gmail.com,

Orcid Id: <https://orcid.org/0000-0002-9525-2352>

Dr.V.C. Srinivasan¹,

Administrative Officer,
Nandha Arts and Science College (Autonomous), Erode.

Email: srvc2345@gmail.com

Orcid Id: <https://orcid.org/0009-0008-9926-7982>

Dr. A. Lakshmi Duttai²,

Assistant Professor, School of Tamil. Pondicherry University, Puducherry.

Email: lakshmi.duttai@pondiuni.ac.in

*Corresponding Author Dr. T. Parimalam Email: pari.phd12@gmail.com,

ABSTRACT

Tamil culture is a rich and continuous manifestation of the Indian Knowledge System (IKS). This tradition is not merely a specific formula or theory; rather, it exists as a Holistic Worldview and a practical repository of knowledge that applies this perspective to every aspect of life.

This paper explores how the essence of this knowledge tradition manifests, both metaphorically and practically, in three key domains of Tamil identity: literature, rituals, and daily lifestyle.

- In Literature: Spanning from the Sangam era to the Siddhar songs, the literary objective of this tradition is the balanced development of the Four Purusharthas (human pursuits). This encompasses the subjective goal of Veedu (Moksha/Liberation) alongside the objective goals of Aram (Dharma/Righteousness), Porul (Artha/Wealth), and Inbam (Kama/Pleasure).

- In Rituals: Ranging from cooking to agriculture, and from art to architecture, there lies an embedded Cognitive System that operates in unison with nature's cycles (seasons and celestial positions).

- In Daily Lifestyle: The tradition manifests in areas such as family, social relationships, diet, and healthcare through specific ethics (boundaries/rules) and inner intent (purity/balance).

The ultimate aim of this study is to identify these foundational knowledge forms within Tamil culture and examine how they can provide relevant and sustainable alternatives to the intellectual void and environmental crises faced by modern society.

Key words: Tamil Culture, Indian Knowledge System (IKS), Four Purusharthas, Ritual Knowledge, Lifestyle Ethics, Cognitive System

Sepecial Issue

Editor:

Dr.V.C. Srinivasan,
Administrative
Officer,
Nandha Arts and
Science College
(Autonomous), Erode.
Email:
srvc2345@gmail.com
Orcid:
<https://orcid.org/0009-0008-9926-7982>

Journal Homepage: <https://tamilmanam.in/journal/>

This is an open access article under the License Creative Commons Attribution 4.0 International License
<http://Creativecommons.org//license/by/4.0/>

Copyright Holder:

© Author(s) (2026).

First Publication Right:

© Tamilmanam International Research Journal of Tamil Studies

This article is under:

தமிழ்பண்பாட்டில் இந்தியஅறிவு மரபின் வெளிப்பாடுகள்:

இலக்கியம், சடங்கு, வாழ்வியல்

முனைவர் த. பரிமளம்*,

இணைப்பேரசிரியர் மற்றும் தலைவர், கணினியறிவியல் துறை,

நந்தா கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி (தன்னாட்சி), ஈரோடு-52

சுருக்கமானதகவல் (Abstract)

தமிழ் பண்பாடு என்பது இந்திய அறிவு மரபின் (Indian Knowledge System) ஒரு வளமான மற்றும் தொடர்ச்சியான வெளிப்பாடாகும். இம்மரபு ஒரு குறிப்பிட்ட சூத்திரம் அல்லது கோட்பாடு அல்ல; மாறாக, இது உலகைப் பார்க்கும் ஒரு முழுமையான முறையாகவும் (Holistic Worldview), அந்தப் பார்வையை வாழ்க்கையின் ஒவ்வொரு அம்சத்திலும் செயல்படுத்தும் ஒரு நடைமுறை அறிவுக்களஞ்சியமாகவும் உள்ளது.

இக்கட்டுரை, இந்த அறிவு மரபின் சாரம் எவ்வாறு தமிழர்களின் இலக்கியம், சடங்குகள் மற்றும் அன்றாட வாழ்வியல் ஆகிய மூன்று முக்கிய அடையாளக் களங்களில் உருவகமாகவும் நடைமுறையாகவும் வெளிப்படுகிறது என்பதை ஆராய்கிறது. இலக்கியத்தில், சங்கம் முதல் சித்தர் பாடல்கள் வரை, அறம் (தர்மம்), பொருள், இன்பம் ஆகிய புறநிலை நோக்கங்களை விட வீடு (மோட்சம்) என்னும் அகநிலை நோக்கையும் உள்ளடக்கிய நான்கு புருஷார்த்தங்களின் சமநிலையான வளர்ச்சியே இந்த அறிவு மரபின் இலக்கியக் குறிக்கோளாக அமைகிறது.

சடங்குகளில் — சமையல் முதல் விவசாயம், கலை முதல் கட்டிடக்கலை வரை — இயற்கையின் சுழற்சிகளுடன் (பருவம், நட்சத்திரம்) இணைந்து செயல்படும் ஒரு நுண்ணறிவு முறைமை (Cognitive System) பதிந்துள்ளது. அன்றாட வாழ்வியலில், குடும்பம், சமூக உறவு, உணவுமுறை, நலம் பேணல் போன்ற துறைகளில் நெறிமுறை (எல்லை/விதி) மற்றும் உள்நோக்கம் (சுத்தம்/சமநிலை) ஆகியவற்றின் மூலம் இம்மரபு வெளிப்படுகிறது.

இவ்வாய்வின் இறுதி நோக்கம், தமிழ்ப் பண்பாட்டின் இந்த அடித்தள அறிவு வடிவங்களை அடையாளம் காண்பதன் மூலம், நவீன சமூகத்தின் அறிவு வெறுமை மற்றும் சுற்றுச்சூழல் நெருக்கடிகளுக்கு அவை எவ்வாறு பொருத்தமான மற்றும் நிலையான மாற்றுவழிகளை வழங்க முடியும் என்பதை ஆராய்வதாகும்.

முக்கிய சொற்கள்: தமிழ்ப் பண்பாடு, இந்திய அறிவு மரபு, நான்கு புருஷார்த்தங்கள், சடங்கு அறிவு, வாழ்வியல் நெறிமுறை, நுண்ணறிவு முறைமை.

1. அறிமுகம் (Introduction)

இந்தியா என்பது தொழில்நுட்ப நுட்பத்திற்கும் ஆழமான தத்துவ-ஆன்மீக அறிவுக்கும் இடையே ஒரு இயற்கையான இணக்கத்தை நிலைநாட்டிய ஒரு அறிவுசார் நாகரிகம் ஆகும். இந்த "இந்திய அறிவு மரபு" (Indian Knowledge System) என்பது ஒரு சீரான மற்றும் இறுக்கமான கோட்பாடு அல்ல; மாறாக, இது பல்வேறு மொழி-பிராந்தியங்களில் அவற்றின் தனித்த கலாச்சார மொழியில் வெளிப்படும் ஒரு

வாழும் அறிவுக்களஞ்சியமாகும். இதன் அடிப்படைக் கூறுகளான யோகம், ஆத்மஞானம், சமநிலை உணர்வு, கலை மற்றும் அனுபவ அறிவியல் ஆகியவை பல்வேறு வடிவங்களில் வெளிப்படுகின்றன.

இந்தப் பரந்த அறிவு மரபில், தமிழ்ப் பண்பாடு ஒரு சுறுசுறுப்பான, தன்னேர்மையுள்ள மற்றும் பழமையான கலாச்சார அடையாளத்தை வளர்த்துள்ளது. சங்க காலம் (கி.மு. 300 - கி.பி. 300) தொடக்கம் இன்றைய நவீன காலம் வரை, தமிழ் இலக்கியம், சடங்குகள் மற்றும் பண்டிகைகள், மற்றும் அன்றாட வாழ்வியல் பழக்கவழக்கங்கள் ஆகியவை வழியாக இந்த அறிவு மரபு வேரூன்றி வளர்ந்துள்ளது. தமிழரின் கலாச்சார மரபு, இந்திய அறிவு மரபின் உயிர்நாடியான "முழுமை நோக்கை" (Holistic Approach) — அதாவது சமூகம், சூழல், ஆன்மீகம் மற்றும் புறவாழ்வு ஆகிய அனைத்தையும் இணைத்துப் பார்க்கும் முறை — ஐ தனது அடிப்படை அம்சமாகக் கொண்டுள்ளது (சுப்பிரமணியன், 2010).

இந்தக் கட்டுரையானது தமிழ்ப் பண்பாட்டில் இந்திய அறிவு மரபு எவ்வாறு உருவகப்படுத்தப்பட்டு நடைமுறைப்படுத்தப்படுகிறது என்பதை ஆய்வு செய்கிறது. இந்த ஆய்வு மூன்று முக்கிய பரிமாணங்கள் வழியாக மேற்கொள்ளப்படும்:

1. **இலக்கியத்தில் அறிவு மரபு:** சங்க இலக்கியத்தில் இருந்து மதம் சாரா பக்தி இலக்கியம் (தேவாரம், நாயன்மார்கள்), பின்னைய காப்பியங்கள் மற்றும் நாட்டுப்புற இலக்கியங்கள் வரை, அறம், பொருள், இன்பம், வீடு (நான்கு புருஷார்த்தங்கள்) மற்றும் சமூக-சூழலியல் நெறிமுறைகள் ஆகியவை எவ்வாறு இலக்கிய வடிவம் பெற்றன என்பதை ஆராய்தல் (செல்வராஜன், 2014).
2. **சடங்குகளின் அறிவு:** விவசாயச் சடங்குகள் (புழுதி உழுதல், அறுவடை), இல்லுறைச் சடங்குகள் (மாப்பிளி, குழந்தை பிறப்பு), சமய விழாக்கள் மற்றும் நாட்டுப்புற வழிபாடுகள் ஆகியவற்றில் பதிந்துள்ள காலக்கணிப்பு, சூழலியல் மற்றும் சமூக இயக்கவியல் சார்ந்த நுட்ப அறிவைப் பகுப்பாய்வு செய்தல்.
3. **வாழ்வியல் மற்றும் சமூக வழிமுறைகளில் அறிவின் வெளிப்பாடு:** குடும்ப அமைப்பு, உறவுமுறை, உணவுமுறை (சைவம், நியாயம்), நலம் பேணல் (சித்த மருத்துவம்), கல்விமுறை (குருகுலம்) மற்றும் கிராமாட்சி மூலம் இந்த அறிவு மரபு எவ்வாறு ஒரு நடைமுறை வாழ்வியல் தத்துவமாக மாறியது என்பதை விளக்குதல்.

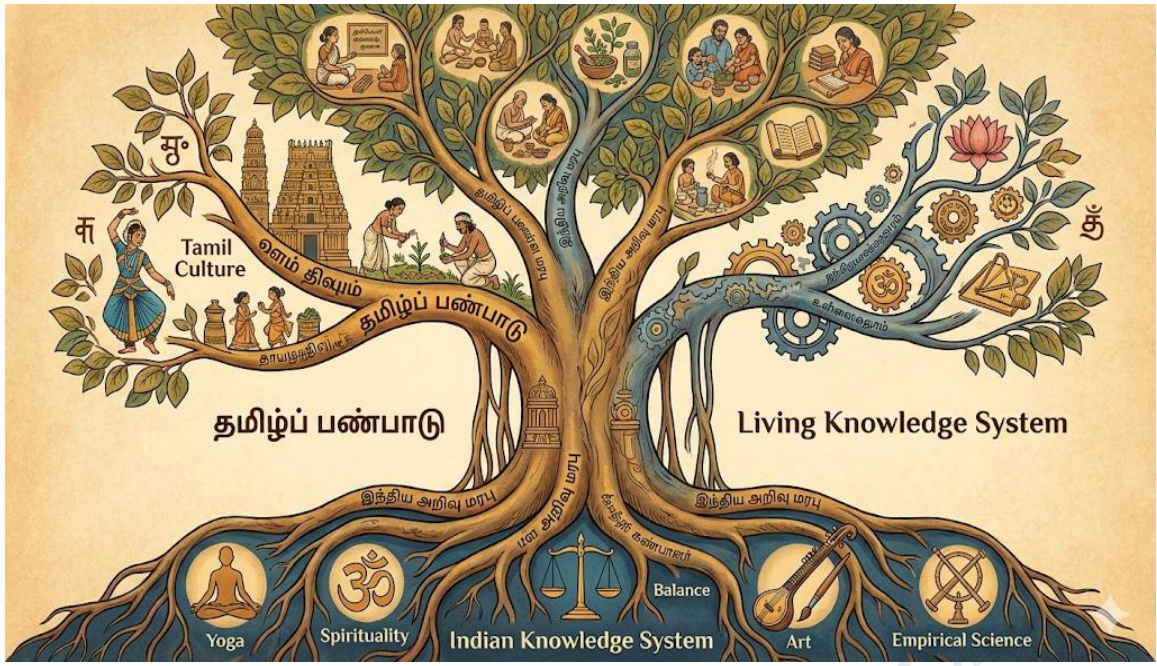

Fig1: இந்திய அறிவுமரபின் அடித்தளக்கொள்கைகள்

இந்தக் கருத்துரு வரைபடம், இந்திய அறிவு மரபின் பொதுவான கொள்கைகள் தமிழ்ப் பண்பாட்டின் மூன்று முக்கிய களங்களான இலக்கியம், சடங்குகள் மற்றும் வாழ்வியல் வழியாக எவ்வாறு வடிவமைக்கப்பட்டு வெளிப்படுகின்றன என்பதைக் காட்டுகிறது. ஒவ்வொரு களமும் அதன் குறிப்பிட்ட வெளிப்பாடுகளைக் கொண்டுள்ளது, மேலும் இந்த மூன்றும் சேர்ந்து தமிழர் வாழ்வின் ஒருங்கிணைந்த அறிவு அமைப்பை உருவாக்குகின்றன. இந்த அமைப்பே இந்திய அறிவு மரபின் ஒரு சிறப்பு மற்றும் வலுவான வெளிப்பாடாகும்.

2. தமிழ் இலக்கியத்தில் அறிவு மரபின் வெளிப்பாடுகள்

தமிழ் இலக்கியம் என்பது இந்திய அறிவு மரபின் தொடர்ச்சியான மற்றும் பல்வேறு வெளிப்பாடுகளின் களஞ்சியமாகும். இது பல்வேறு காலகட்டங்களில் அறிவின் பல்வேறு பரிமாணங்களைப் பிரதிபலிக்கிறது.

சங்க இலக்கியம்: அறிவின் வேரூன்றிய வடிவங்கள்

சங்க இலக்கியம் (கி.மு. 300 - கி.பி. 300) தமிழ்ச் சமூகத்தின் மெய்யியல், சமூக நல்லிணக்கம் மற்றும் நெறிமுறைச் சட்டகத்தை வெளிப்படுத்துகிறது. இது பின்வரும் வகையில் அறிவு மரபைக் கொண்டுள்ளது:

- **அகராதி ஞானம் மற்றும் வாழ்க்கை அறிவு:** ஐந்திணைக் கோட்பாடு ஒரு சிக்கலான சூழலியல் வகைப்பாட்டு முறைமையை (Ecological Taxonomy) குறிக்கிறது. ஒவ்வொரு திணையும் அதன் தாவர வளம், விலங்கு வளம், மண், தொழில் மற்றும் கலாச்சாரம் ஆகியவற்றின் விரிவான அறிவைக் கொண்டுள்ளது (சுப்பிரமணியன், 1995). இது 'அகராதி ஞானத்தை' விட முழுமையான சூழல் அறிவையே குறிக்கிறது.

- **இயற்கையுடன் ஒன்றாதல்:** 'அகத்திணை' இலக்கியங்கள் மனித உணர்ச்சிகளை இயற்கைக் காட்சிகளுடன் இணைப்பதன் மூலம், மனிதனும் இயற்கையும் பிரிக்க முடியாதவை எனும் உள-சூழல் (Psycho-ecological) உணர்வை வெளிப்படுத்துகின்றன.
- **அறிவியல் மற்றும் சமூக அறிவு:** புறநானூறு போன்ற நூல்களில் உலோகவியல், மருத்துவம், விவசாயம் மற்றும் நீர்ப்பாசனம் பற்றிய குறிப்புகள் உள்ளன. இவை பழந்தமிழரின் அனுபவ அறிவியல் (Empirical Science) அறிவைக் காட்டுகின்றன.

பெருங்காப்பியங்கள் மற்றும் தத்துவக் கருத்துக்கள்

சங்க காலத்துக்குப் பின்வந்த சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை போன்ற பெருங்காப்பியங்கள் சமூக நீதி, ஆன்மிகத் தேடல் மற்றும் பௌத்த, சமண தத்துவங்களின் செல்வாக்கை இணைத்தன. மணிமேகலை குறிப்பாக நிர்வாணம் மற்றும் அகிம்சை போன்ற தத்துவ-அறநெறிக் கருத்துக்களை ஆராய்கிறது (செல்வராஜன், 2008). இது மனித அறிவின் எல்லையை விஸ்தரித்து, சுய-அறிவு (ஆத்மஞானம்) மற்றும் கருணையின் முக்கியத்துவத்தை வலியுறுத்துகிறது.

திருக்குறள்: அறிவு மற்றும் ஒழுக்கத்தின் சங்கிலி

திருக்குறள் இந்திய அறிவு மரபின் ஒரு முழுமையான சாராம்சமாகும். இது:

- **அறிவின் முக்கியத்துவம்:** "அறிவுடையார் எல்லாம் உடையார்" (குறள் 43) என்ற வாக்கியம் அறிவை உடைமைகளுக்கு மேலாக வைக்கிறது. "கற்க கசடற கற்பவை கற்றபின் / நிற்க அதற்குத் தக" (குறள் 391) என்பது தரமான கல்வி (Quality Education) மற்றும் அதன் நடைமுறைப் பயன்பாட்டின் கருத்தை வலியுறுத்துகிறது.
- **ஒழுக்கம் மற்றும் நெறிமுறை:** அறம் (தர்மம்) பற்றிய அதிகாரம், அறிவு ஒழுக்கத்துடன் இணைந்து செல்ல வேண்டும் என்பதை உணர்த்துகிறது. அறிவு நெறிமுறை வழிகாட்டுதலின்றி முழுமையடையாது.
- **சமூக மாற்றத்தின் கருவி:** "அறிவுடையார் மனைவின் கல்வி மாண்டார்க்கு இலங்கையாம்" என்பது போன்ற குறட்பாக்கள், அறிவானது சமூக மேம்பாட்டுக்கான அடிப்படைக் கருவி என்பதை விளக்குகின்றன. ஒரு கற்றறிந்த தனிநபர் முழுக்குடும்பத்திற்கும்/சமூகத்திற்கும் ஒளியாக முடியும் என்பதை இது குறிக்கிறது.

Fig2: தமிழ்இலக்கியத்தில்அறிவுமரபின்பரிணாமவளர்ச்சி

இந்த வரைபடம் தமிழ் இலக்கியத்தில் அறிவு மரபின் காலவரிசை மற்றும் கருப்பொருளளவிலான வளர்ச்சியைத் காட்டுகிறது. அடிப்படையில் சங்க இலக்கியத்தில் தொடங்கி, பெருங்காப்பியங்கள் மூலம் விரிவடைந்து, திருக்குறளில் முழுமை பெற்று, பின்னைய இலக்கியங்களில் தொடரும் இந்த அறிவு மரபு, பல்வேறு பரிமாணங்களை (சூழல், தத்துவம், நெறிமுறை, அறிவியல், ஆன்மீகம்) உள்ளடக்கியதாக விளங்குகிறது என்பதை இது விளக்குகிறது.

3. தமிழ் சடங்கு –பண்டிகைகள் மற்றும் அறிவுமரபு

தமிழ்ச்சமூகத்தில் நிகழும் சடங்குகள் மற்றும் பண்டிகைகள் என்பவை இந்திய அறிவு மரபின் (IKS) கருத்துக்களை நடைமுறை வாழ்வில் இணைக்கும் கலாச்சாரத் தொழில்நுட்பங்களாக (Cultural Technologies) செயல்படுகின்றன. இவை ஆன்மீகத்தையும், சமூக ஒற்றுமையையும், அறிவியல் உணர்வையும் ஒருங்கிணைக்கின்றன.

ஆயுதபூஜை மற்றும் தெய்வ வழிபாடுகள்: அறிவின் செயல்முறைப்படுத்தல்

தமிழரின் வழிபாட்டு நடைமுறைகள் அறிவின் இரு பரிமாணங்களை வெளிப்படுத்துகின்றன:

- **ஆயுதபூஜை:** இது வெறும் கருவிகளைப் புனிதப்படுத்தும் சடங்கு மட்டுமல்ல. இது தொழில் மீதான கண்ணியம், கவனம் மற்றும் நேர்மையான உழைப்பின் முக்கியத்துவத்தை (Dignity of Labour) வலியுறுத்துகிறது. கருவியை ஒரு செயல்திறன் மிக்க சக்தியாக மாற்ற, அதன் பயனர் மனதான மற்றும் திறமையான நிலை அவசியம் என்பதை இது உணர்த்துகிறது. இது "கருவி, காலம், கருமம்" ஆகிய மூன்றின் இணக்கமான தொடர்புக்கான பாரம்பரிய அறிவைப் பிரதிபலிக்கிறது (சுப்பிரமணியன், 1998).
- **தெய்வ வழிபாடுகள் (கிராம தேவதைகள்):** அய்யனார், கருப்பசாமி போன்ற நாட்டுத் தெய்வங்களின் வழிபாடுகள் சமூக ஒற்றுமை, நன்னெறி மற்றும் சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்பு ஆகியவற்றைக் கட்டுப்படுத்தும் சமூக-அறநெறிமுறைகளின் (Socio-ethical Codes)

வெளிப்பாடுகளாகும். இவை மன அமைதி மட்டுமின்றி, கூட்டுக் கடமை உணர்வு மற்றும் பொதுநலன் ஆகியவற்றை வளர்க்கும் அறிவு முறைகளாகும்.

பொங்கல் மற்றும் தைப்பூசம்: சூழலியல்-வானியல் அறிவின் விழாக்கள்

இவை இயற்கையோடு இணைந்த வாழ்வின் அறிவியல்-கலாச்சார வெளிப்பாடுகள்.

- **பொங்கல் (தைப்பொங்கல்):** இது சூரியனின் வடக்கு நகர்ச்சி (உத்தராயணம்) மற்றும் அறுவடைக்காலம் ஆகியவற்றின் அடிப்படையிலான ஒரு விழா. புது அரிசியை சூரியனுக்கு (போகி) படைப்பதன் மூலம், சூரிய சக்திக்கும் (ஆதாரவளம்), மண்வளத்திற்கும் (உற்பத்தி) இடையே உள்ள தொடர்பை இது அங்கீகரிக்கிறது. வெண்மையான அலங்காரங்கள் மற்றும் புது உடை அணிதல் ஆகியவை சுத்தத்தையும், ஒழுங்கையும், புதுத் தொடக்கத்தையும் குறிக்கின்றன. இது காலநிலைச் சுழற்சிகளின் (பருவம்) அறிவுடன் நம்பிக்கை மற்றும் நன்றியுணர்வை இணைக்கிறது.
- **தைப்பூசம்/நடுச்சுக்கிரத் திருவிழா:** இது சூரியன் மகர ராசியில் நுழையும் ஒரு குறிப்பிட்ட வானியல் நிகழ்வை (Astronomical Event) அடிப்படையாகக் கொண்டது. இந்த நாள் சூரிய ஆற்றல் மிகுந்த நாளாகக் கருதப்படுவதால், ஆன்மீக முன்னேற்றத்திற்கான சக்திவாய்ந்த தருணமாக இது கொண்டாடப்படுகிறது. இது பண்டைய தமிழர்கள் வானியல் கணக்கீடுகள் மற்றும் காலக்கணிப்பு (பஞ்சாங்கம்) பற்றிக் கொண்டிருந்த நுட்பமான அறிவை நிரூபிக்கிறது (செல்லப்பன், 2012).

ஆரோக்கியம் மற்றும் பாரம்பரிய மருத்துவ அறிவின் பதிவுகள்

பல சடங்குகள் பாரம்பரிய மருத்துவ அறிவுடன் (சித்த மருத்துவம்) நேரடியாக இணைக்கப்பட்டுள்ளன. உதாரணமாக:

- நவராத்திரி காலத்தில் சிறப்பு உணவுகள் மற்றும் மூலிகைப் பயன்பாடு.
- "நீராடுதல்" (ஆற்றில் முழுகுதல்) போன்ற சடங்குகள் தூய்மை மற்றும் உடல்நலத்தை மேம்படுத்துவதாக நம்பப்படுகிறது.
- குறிப்பிட்ட பண்டிகைகளில் குறிப்பிட்ட மூலிகைகள் அல்லது உணவுகளை உட்கொள்ளும் பழக்கம், பருவகால மாற்றங்களுக்கு ஏற்ப உடலைச் சரிசெய்யும் நோக்கில் அமைந்த பாரம்பரிய மருத்துவ அறிவைக் காட்டுகிறது.

இவ்வாறு, ஒவ்வொரு சடங்கும் வெறும் மரபுவழிப் பழக்கமல்ல; அது ஒரு குறிப்பிட்ட சமூக, சூழலியல் அல்லது ஆரோக்கிய அறிவைக் குறியீடாக்கி, அதைச் சமூக நினைவகத்தில் பாதுகாக்கும் ஒரு அறிவு ஊட்டமான நடைமுறையாகும்.

4. வாழ்வியல் (Life-Way) வழிகளில் அறிவு மரபின் வெளிப்பாடு

சமூக ஒழுங்கும் உறவுமுறைகளும்: அறநெறிச்சட்டகம்

- **மரியாதை மற்றும் ஒற்றுமை:** வயது, பங்கு மற்றும் பொறுப்பு ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் வரையறுக்கப்பட்ட மரியாதை (மதிப்பு) என்பது சமூக நிலைப்பாட்டின் அடிப்படையாக இருந்தது. 'ஏத்துமக்கள்' (மூத்தோர்) என்பது வயது வந்த ஞானத்தின் சின்னமாகக் கருதப்பட்டது. இது சமூகத்தில் நிலைத்தன்மை (Stability) மற்றும் தொடர்ச்சி (Continuity) ஆகியவற்றை உறுதிப்படுத்தியது.
- **இடைத்தரக நிலை:** இளையோருக்கும் மூத்தோருக்கும், பெண்களுக்கும் ஆண்களுக்கும் இடையே, 'ஒழுங்கு' மற்றும் 'உரிமை' ஆகியவற்றின் சமநிலையான பங்கீடு வலியுறுத்தப்பட்டது.

இந்தச் சமநிலை நிலை (Balanced Intermediation) சமூக மோதல்களைத் தணித்து, கூட்டுறவை வலுப்படுத்தியது. 'உழுவோர் உலகத்தார்க்கு ஆணி' (குறள் 1032) போன்ற குறட்பாக்கள், ஒவ்வொரு தொழிலும் சமூகத்தின் இன்றியமையாத அங்கம் என்பதை விளக்குகின்றன (சுப்பிரமணியன், 2010).

தொழில் மற்றும் பொருளாதார அறிவு: பயன்பாட்டு ஞானம்

தமிழரின் பொருளாதார வாழ்வியல், அனுபவம் சார்ந்த அறிவியல் (Empirical Science) மற்றும் நெறிமுறை (Ethics) ஆகிய இரண்டின் இணைப்பாக விளங்கியது.

- **கைவினைத்திறன்:** கட்டிடக்கலை, சிற்பம், ஓவியம், நெசவு, உலோக வேலை போன்ற கலைத் தொழில்கள் 'சாஸ்திரம்' எனப்படும் கடுமையான நெறிமுறைகளுக்கு உட்பட்டிருந்தன. இந்த நெறிமுறைகள் கணிதம், வடிவியல் மற்றும் பொருள்களின் இயற்பியல் பண்புகள் பற்றிய ஆழமான அறிவைக் கொண்டிருந்தன.
- **விவசாய அறிவியல்:** நிலம், நீர், பருவம், விதை ஆகியவற்றின் இடையேயான உறவை அடிப்படையாகக் கொண்ட நிலையான விவசாய முறைகள் பின்பற்றப்பட்டன. ஏரி-கண்மாய் திட்டங்கள், கலப்புப் பயிர்முறை, களஞ்சிய மேலாண்மை ஆகியவை பரம்பரை அறிவின் சாதனைகளாகும்.
- **கடல் தொழில் மற்றும் வணிகம்:** கடல் சார்ந்த அறிவு (காற்று, நீரோட்டங்கள், வானிலை), கப்பல் கட்டும் தொழில்நுட்பம் மற்றும் வணிக நெறிமுறைகள் ஆகியவற்றின் மூலம் தமிழர்கள் பரந்த கடல் வணிக வலையமைப்புகளை ஏற்படுத்தியிருந்தனர்.
- **ஆன்மிகம்:** ஒழுக்கம் மற்றும் அனுதாபத்தின் அடித்தளம்
- தமிழர் ஆன்மிகம் பல தெய்வ வடிவங்களைக் கொண்டிருந்தாலும், அதன் மைய நோக்கம் மனித மேம்பாடு ஆகும். இது 'உள்அறிவு' (Self-Knowledge or ஆத்மஞானம்) மூலம் மனநலன், ஒழுக்கம், தத்துவச் சிந்தனை மற்றும் அனுதாபம் (கருணை) ஆகியவற்றை வளர்ப்பதாகும்.
- **சமய நடைமுறைகள்:** நாள்தோறும் செய்யப்படும் வழிபாடுகள், விரதங்கள் மற்றும் தியானப் பயிற்சிகள் ஆகியவை மனதை ஒருமுகப்படுத்தவும், உணர்ச்சிகளைக் கட்டுப்படுத்தவும், சுய-கட்டுப்பாட்டை (Self-Discipline) வளர்க்கவும் உதவுவதாக நம்பப்பட்டன.
- **அனுதாபமும் சமூகப் பங்களிப்பும்:** 'ஈகை' (தருமம்) மற்றும் 'பொதுநன்மை' ஆகிய கருத்துக்கள் ஆன்மிகத்தின் அங்கமாகக் கருதப்பட்டன. கோயில் பள்ளிகள், அன்னசத்திரங்கள், மருத்துவமனைகள் போன்றவை இந்த அனுதாபம் நடைமுறையில் வெளிப்பட்ட வடிவங்களாகும்.

எனவே, தமிழரின் வாழ்வியல் என்பது சமூக ஒழுங்கு, பொருளாதார நுட்பம் மற்றும் ஆன்மிக ஒழுக்கம் ஆகிய மூன்று தூண்களின் மீது நிற்கும் ஒரு நிலையான வாழ்வாதார மாதிரியாக (Sustainable Livelihood Model) விளங்கியது. இது இந்திய அறிவு மரபின் முழுமை நோக்கை (Holism) பிரதிபலிக்கிறது.

Fig4: இந்திய அறிவுமரபின்கொள்கைகள்

இந்த வரைபடம் தமிழர் வாழ்வியலை ஒரு மூன்று-அடுக்கு ஒருங்கிணைந்த அமைப்பாகக் காட்டுகிறது. இந்திய அறிவு மரபின் பொதுக் கொள்கைகள் அடிப்படையில் உள்ளன. இந்தக் கொள்கைகள் மேலே செல்லும்போது, சமூக அமைப்பு, பொருளாதாரம் மற்றும் ஆன்மிகம்/ஒழுக்கம் என மூன்று முக்கிய தூண்களாகப் பிரிகின்றன. ஒவ்வொரு தூணும் அதன் சொந்தக் குறிப்பிட்ட நடைமுறைகள் மற்றும் கருத்துக்களைக் கொண்டுள்ளது. இந்த மூன்று தூண்களும் இணைந்து, ஒன்றையொன்று வலுப்படுத்தி ஒரு சமநிலையை உருவாக்குகின்றன. இந்த ஒருங்கிணைப்பின் இறுதி விளைவாக, ஒரு நிலையான, இணக்கமான மற்றும் அறிவார்ந்த வாழ்வியல் உருவாகிறது. இதுவே தமிழ்ப் பண்பாட்டின் நடைமுறை அறிவு முழுமையைக் குறிக்கிறது.

5. விவாதம் (Discussion)

தமிழ்ப் பண்பாட்டில் இந்திய அறிவு மரபின் வெளிப்பாடுகள், தனித்தனியாகச் செயல்படும் தனிமங்கள் அல்ல; மாறாக அவை ஒன்றோடு ஒன்று நெருக்கமாக இணைந்து, ஒரு செயல்பாட்டு முழுமை (Functional Holism) அல்லது ஒரு உயிருள்ள அறிவு வலையமைப்பை (Living Knowledge Ecosystem) உருவாக்குகின்றன. இந்த ஒருங்கிணைப்பே தமிழர் உலகாய்வின் (Worldview) சிறப்பியல்பு.

சங்க இலக்கியம் மற்றும் திருக்குறள் போன்ற இலக்கிய வடிவங்கள், இந்த அறிவு அமைப்பிற்குத் தத்துவ அடித்தளமும், கருத்தியல் சட்டகமும் வழங்குகின்றன. எடுத்துக்காட்டாக, ஐந்திணைக் கோட்பாடு சூழலியலைப் பற்றிய ஒரு கட்டமைப்பான அறிவை வழங்கியது; இது சடங்குகள் மற்றும் வாழ்வியலில் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டது. திருக்குறள் வாழ்வின் நான்கு புருஷார்த்தங்களையும் (அறம், பொருள், இன்பம், வீடு) சமநிலைப்படுத்துகிறது. இது சமூக ஒழுக்கம் (வாழ்வியல்) மற்றும் ஆன்மீக நடைமுறைகளுக்கு (சடங்குகள்) ஒரு நெறிமுறை வழிகாட்டியாகச் செயல்படுகிறது (சுப்பிரமணியன், 2010).

இந்தத் தத்துவக் கருத்துக்கள், பொங்கல், ஆயுதபூஜை போன்ற சடங்குகள் மற்றும் பண்டிகைகள் வழியாகக் கலாச்சார நடைமுறைகளாக மாற்றப்படுகின்றன. பொங்கல் விழா சூரியன் மற்றும் பருவச் சுழற்சிகளின் (இலக்கியத்தில் உள்ள ஐந்திணை அறிவு) அறிவியல் அறிவை, ஒரு கலாச்சார-சமூக நிகழ்வாக மாற்றி, சமூக ஒற்றுமையை (வாழ்வியல்) வலுப்படுத்துகிறது. சடங்குகள் என்பது இலக்கியத்தில் உள்ள நுண் அறிவை (abstract knowledge) பருப்பொருள் சார்ந்த, அனுபவிக்கக் கூடிய வடிவங்களாக (concrete forms) மாற்றுவதற்கான கருவிகள் ஆகும் (செல்லப்பன், 2012).

இறுதியாக, குடும்பம், வேலை, சமூக உறவுகள் ஆகியவற்றைக் கொண்ட வாழ்வியல், இந்த இலக்கிய-சடங்கு அறிவை அன்றாட நடைமுறைகளாகவும், நெறிமுறைகளாகவும் உருவாக்குகிறது. குடும்ப உறவுகளில் காட்டப்படும் மரியாதை, சமநிலை ஆகியவை திருக்குறளின் கருத்துக்களின் வெளிப்பாடு. பாரம்பரியத் தொழில்களான விவசாயம், கைவினை ஆகியவற்றில் காணப்படும் அறிவியல் நுட்பங்கள், சூரிய, சந்திர நாட்காட்டி அடிப்படையிலான பண்டிகைச் சடங்குகளுடன் நேரடியாக இணைக்கப்பட்டுள்ளன. இவ்வாறு, வாழ்வியல் நடைமுறைகள் அறிவை நிலைநாட்டுகின்றன மற்றும் அதை அடுத்த தலைமுறைக்குக் கடத்தும் வழியாகவும் செயல்படுகின்றன.

இந்த மூன்று பரிமாணங்களும் ஒன்றையொன்று சார்ந்துள்ளன. சடங்குகளுக்கு இலக்கியம் ஒரு தத்துவப் பின்னணியைத் தருகிறது; வாழ்வியல் அந்தச் சடங்குகளை நிலைநிறுத்துகிறது; மேலும் வாழ்வியலில் இருந்து பெறப்பட்ட புதிய அனுபவங்கள் இலக்கியம் மற்றும் சடங்குகளை மீண்டும் வடிவமைக்கின்றன. இந்த இடைவினைத்திறனே (Interplay) தமிழ்ப்பண்பாட்டை இந்திய அறிவு மரபின் ஒரு செயல்திறன் மிக்க மற்றும் நிலையான வெளிப்பாடாக ஆக்குகிறது.

Fig5: தமிழ்ப் பண்பாட்டு அறிவு அமைப்பு: ஒரு ஒருங்கிணைந்த மாதிரி

இந்த வரைபடம் தமிழ்ப் பண்பாட்டு அறிவு அமைப்பின் ஒருங்கிணைந்த தன்மையைக் காட்டுகிறது. இந்திய அறிவு மரபின் பொதுக் கொள்கைகள், தத்துவ/கோட்பாடு (இலக்கியம்) மற்றும் நடைமுறை/வெளிப்பாடு (சடங்குகள்) என இரண்டு பெரிய கிளைகளாகப் பிரிகின்றன. இந்த இரண்டு

கிளைகளும் இணைந்து, மையமான 'வாழ்வியல்' பரிமாணத்தை உருவாக்குகின்றன. இந்த மூன்று பரிமாணங்களுக்கிடையேயான தொடர்ச்சியான இடைவினை (பரஸ்பர வலுப்படுத்தல்) ஒரு நிலையான மற்றும் இயங்கும் அறிவு அமைப்பை உருவாக்குகிறது. இதுவே தமிழ்ப் பண்பாட்டின் சாரமாக உள்ளது. இது இலக்கியம், சடங்கு மற்றும் வாழ்வியல் ஆகியவை தனித்தனியே அல்ல, ஒரே நாணலின் மூன்று இணைந்த நார்கள் என்பதை விளக்குகிறது.

6. முடிவு (Conclusion)

தமிழ்ப் பண்பாட்டில் இந்திய அறிவு மரபின் வெளிப்பாடுகள் சிதறிய மரபுகள் அல்ல; அவை ஒரு ஒருங்கிணைந்த உலகாய்வின் (Integrated Worldview) இறுக்கமான நூல்களாகும். இந்த உலகாய்வு ஒற்றுமை, நேர்மை, தர்மம், அறிவியல் சிந்தனை மற்றும் ஆன்மீகம் ஆகிய ஐந்து அடிப்படைத் தூண்களில் அமைந்துள்ளது. இத்தூண்கள் வெவ்வேறு காலகட்டங்களிலும் சூழ்நிலைகளிலும் தமிழரின் இலக்கியம், சடங்குகள் மற்றும் வாழ்வியல் ஆகிய மூன்று முக்கிய களங்களிலும் நிலைத்து நின்று, அவற்றுக்குச் சுவடு பதித்துள்ளன.

இந்த அறிவு மரபு தமிழ் இலக்கியத்தின் ஆழமான கருத்தியல் அமைப்புகளில், வெறும் கவிதை அழகுக்கு அப்பாற்பட்டு, வாழ்வின் நான்கு நோக்குகளின் (புருஷார்த்தங்கள்) இசைவைக் காட்டுகிறது. இது சடங்குகளின் பூரண நோக்கங்களில், ஒவ்வொரு பண்டிகையும் ஒரு வானியல், சூழலியல் அல்லது சமூக-ஆன்மீக உண்மையைக் குறியீடு செய்யும் அறிவியல்-கலாச்சார நடைமுறையாக விளங்குகிறது. மேலும், இது அன்றாட வாழ்வியல் வழிமுறைகளில், குடும்ப உறவுகள் முதல் தொழில் நெறிமுறை வரை, சிந்தனையையும் செயல்பாட்டையும் வடிவமைக்கும் ஒரு நடைமுறைத் தத்துவமாகத் தொடர்கிறது.

இந்த மூன்று களங்களும் தனித்தனியே செயல்படுவதில்லை; அவை ஒன்றையொன்று வலுப்படுத்தி ஒரு செயல்பாட்டு முழுமையை (Functional Holism) உருவாக்குகின்றன. இலக்கியம் சடங்குகளுக்கு அர்த்தமும், வாழ்வியலுக்கு வழிகாட்டியும் அளிக்கிறது. சடங்குகள் இலக்கிய அறிவைக் காட்சிப்படுத்தி வாழ்வியலில் ஊட்டுகின்றன. வாழ்வியல் இந்த இரண்டையும் நடைமுறைப்படுத்தி, புதிய அனுபவங்கள் வழியாக அவற்றை மீண்டும் வடிவமைக்கிறது. இந்த இடைவினையாடல் தமிழரின் வாழ்வை தனித்துவமானதாகவும், நெகிழ்வுத்தன்மை மற்றும் நிலைப்பாடு கொண்டதாகவும் மாற்றியுள்ளது.

எனவே, இந்திய அறிவு மரபின் தமிழ்ப்பண்பாட்டு வெளிப்பாடுகள் ஒரு வரலாற்று உண்மையாக மட்டுமல்ல, ஒரு வாழும் அறிவு மரபாகவும் (Living Tradition) உள்ளன. காலநிலை மாற்றம், சமூக முரண்பாடுகள், உள்-உடல் ஆரோக்கியப் பிரச்சினைகள் போன்ற சமகால சவால்களுக்கு, இந்தப் பாரம்பரிய அறிவு மரபு ஆழமான தத்துவ அடிப்படைகள் மற்றும் நடைமுறைப்பட்ட வழிகாட்டுதல்களை வழங்கும் திறன் கொண்டது. இதை ஆய்வு செய்வது பண்டைய ஞானத்தை மீட்டெடுப்பது மட்டுமின்றி, ஒரு நிலையான எதிர்காலத்தை வடிவமைக்கப் பயன்படும் ஒரு செயல்திறன் மிக்க அறிவுக்களஞ்சியத்தை மீண்டும் கண்டறிவதாகும். இந்த அறிவு வளம் எவரும் மறுக்க முடியாத ஒரு வரலாற்று-கலாச்சார உண்மையும், தொடர்ச்சியான கல்வி ஆய்வுக்கும் சமகாலப் பயன்பாட்டுக்கும் உகந்ததுமாக உள்ளது.

7. References

1. சுப்பிரமணியன், கே.எஸ். (2010). *தமிழ்சமூகசிந்தனைமரபுகள்*. சென்னை: யூசெஞ்சரிபுக்ஹவுஸ்.
2. செல்வராஜன், ஆர். (2014). *சங்கஇலக்கியத்தின்சமூக-தத்துவஅடிப்படைகள்*. மதுரை: மதுரைகாமராஜர்பல்கலைக்கழகவெளியீடு.
3. சுப்பிரமணியன், சி. (1995). *சங்கஇலக்கியத்தில்இயற்கை*. சென்னை: சைவசித்தாந்தநூற்பதிப்புக்கழகம்.
4. செல்வராஜன், ஆர். (2008). *மணிமேகலையின்தத்துவம்*. சென்னை: தமிழ்ப்பல்கலைக்கழகவெளியீடு.
5. திருவள்ளுவர். (வரலாற்றுநூல்). *திருக்குறள்*.
6. சுப்பிரமணியன், நா. (1998). *தமிழர்சடங்குகளும்விழாக்களும்*. சென்னை: இந்துமதஇலக்கியப்பணிகள்.
7. செல்லப்பன், கே. (2012). *தமிழ்ப்பண்டிகைகளில்வானியல்அறிவியல்*. *தமிழர்அறிவியல்இதழ்*, 6(3), 45-60.
8. சுப்பிரமணியன், கே.எஸ். (2010). *தமிழ்சமூகசிந்தனைமரபுகள்*. சென்னை: நியூசெஞ்சரிபுக்ஹவுஸ்.
9. செல்லப்பன், கே. (2012). *தமிழ்ப்பண்டிகைகளில்வானியல்அறிவியல்*. *தமிழர்அறிவியல்இதழ்*, 6(3), 45-60.

References:

1. Subramanian, K. S. *Tamil Samooga Sinthanai Marabugal* [Traditions of Tamil Social Thought]. New Century Book House, 2010.
2. Selvarajan, R. *Sanga Ilakkiyathin Samooga-Thathuva Adippadaigal* [Socio-Philosophical Foundations of Sangam Literature]. Madurai Kamaraj University Press, 2014.
3. Subramanian, C. *Sanga Ilakkiyathil Iyarkai* [Nature in Sangam Literature]. Saiva Siddhantha Noorpathippu Kazhagam, 1995.
4. Selvarajan, R. *Manimekalaiyin Thathuvam* [The Philosophy of Manimekalai]. Tamil University Press, 2008.
5. Thiruvalluvar. *Thirukkural*. [Classical Work]. (Note: For ancient classics like the Kural, publishers vary; if you have a specific edition's publisher/year, it should be added).
6. Subramanian, N. *Tamilar Sadangugalum Vizhakkalum* [Tamil Rituals and Festivals]. Hindu Matha Ilakkiya Panigal, 1998.
7. Chellappan, K. "Tamizh Pandigaigalil Vaniyal Ariviyal" [Astronomical Science in Tamil Festivals]. *Tamizhar Ariviyal Idhazh*, vol. 6, no. 3, 2012, pp. 45-60.
8. Subramanian, K. S. *Tamil Samooga Sinthanai Marabugal*. New Century Book House, 2010.
9. Chellappan, K. "Tamizh Pandigaigalil Vaniyal Ariviyal." *Tamizhar Ariviyal Idhazh*, vol. 6, no. 3, 2012, pp. 45-60.